

Grafik a malíř Josef Flejšar

zesnul po dlouhé nemoci 17. května. Rodák z Nového Bydžova (1922) studoval od roku 1941 na pražské Uměleckoprůmyslové škole v ateliérech Jaroslava Bendy a Antonína Strnadela, u něhož absolvoval (po uznání vysokoškolského postavení školy) v roce 1947. Uměleckou představivost uplatnil ukázněně ve službě vizuální komunikaci. Za hlavní předmět vlastního tvůrčího zájmu zvolil plakát, jemuž se přednostně věnoval a jehož samostatnou hodnotu potvrzoval i provedením některých řešení formou sítotisku. Díky bezpečné kresbě a vedení štětce k melodické barevnosti dal plakátu osobitou tvářnost jak v zacházení s obraznou symbolikou tak kaligrafickou koncepcí písma. Přednostně uváděl ve známost divadelní, hudební i filmová představení, také společenské a kulturní události (mezi nimi festivaly folklóru, z něhož čerpal mnohé podněty). Osvědčil cit pro monumentální měřítko vyjadřování nejen v návrzích tapisérií, rovným dílem však výtvarným řešením nosných panó pro osvětové či komerční výstavy a stejně tak pro interiéry architektur (naposledy na ruzyňském letišti, 1997). Nepomíjel ani příležitosti přispět ke knižní kultuře (obálky, ilustrace). Nekonvenčnost a nápaditost umělcova projevu získala uznání doma i ve světě (jak doložila řada mezinárodních cen). V uměleckých kruzích byl oblíben pro svou družnou povahu a tolerantní posuzování odlišných tvůrčích názorů, jež ho vedlo k podílu na aktivitách ve prospěch svobody projevu. Patřil mezi zakladatele tvůrčí skupiny Bilance, sdružující od závěru padesátých let umělce tzv. užitých disciplin. Po roce 1990 se stal čelným členem obnovené Umělecké besedy, jejíž činnost všestranně podporoval. Vedle osobních výstav, na nichž předkládal publiku výčet z jednotlivých etap své práce byl pravidelně zastoupen na řadě mezinárodních konfrontací plakátové tvorby.

S Josefem Flejšarem odchází významný představitel českého umění druhé poloviny 20. a počátku 21. století k litoosti jeho blízkých přátel a celé kulturní scény.

Jiří Šetlík